

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Cantant sota la...

La història. Edimburg, ara. En tornar d'Afganistan, dos soldats escocesos tenen dificultats per inserir-se a la vida quotidiana, com la resta de personatges que malden al seu voltant.

La pel·lícula. Sí. Tot cantant sota la pluja...vital. Els "musicals", com la mateixa comèdia, s'han inventat per posar en solfa qüestions força punyents. Tanmateix de sang i fetge distanciat. Però com tot fill de veïna no ignorarà, qui canta els seus mals escampa... He de confessar, "mea culpa", que vaig assegurar-me a la imensa sala 11 dels Multicinemes d'Alpicat disposat a realitzar un "tour operator" de "low cost" al voltant de la turística d'Edimburg. I en part, no m'equivocava ni un mil·ligram. *Amanecer en Edimburgo* (*Sunshine on Leith*) s'empara sota l'encant matiner d'una ciutat entre plàcida, nostàlgica i convulsa (¿per allò d'un nacionalcatolicisme latent?) dins un paisatge humà, familiar, social i intergeneracional. El londinenc Dexter Fletcher (1966) adapta a la pantalla gran el "musical" homònim, a ritme dels britànics *The Proclaimers*. Tot i que en el pròleg del film, el vehicle blindat de l'exèrcit anglès cau víctima d'un atemptat talibà, i tres dels soldats en surten més o menys indemnes, la pel·lícula no només parla d'ells. No. Som davant d'un relat coral en tots els sentits: 1) de cor musical; 2) plural pel que fa a les generaci-

ons presents en els sis protagonistes; i 3) coral, és a dir, de tot "cor" al servei d'unes emocions essencials, bàsiques... Tot plegat, apunta a una sobredosi d'optimisme sentimental que, per moments, voreja els índexs saludables de colesterol dolent. Se'n salva, però, gràcies a l'eficàcia dramàtica d'unes situacions creïbles (som en el terreny d'un senyor "musical") i d'uns intèrprets joves i no tant, que converteixen en versemblants les àries i els duets, les apoteosis urbanes i

Amanecer en Edimburgo

Director: Dexter Fletcher.

Intèrprets: George Mackay, Peter Mullan, Jane Horrocks, Antonia Thomas, Freya Mayor. Regne Unit, 2013. 100'. JC Alpicat. 24 juny.

fins les escenes estrictament íntimes, "Pretty man & woman".

El tema. Benvingudes les segones oportunitats.

La imatge. Els dos amants frustrats declarant-se enmig d'una multitud tan expectant com ells van de perduts, o l'apoteosi final!

La frase. "Bevent tequila no és allò que oblides, sinó el que recordes", avisa el soldat. No es beu per oblidar, sinó per no deixar de fer-ho.

La recomanació. Saludable combinat cinèfil.